

Αριθμός Αποφάσεως

38/2016

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Σπυρίδωνα Ν. Καποδίστρια, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε από την ΕΠΟ, ως τακτικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και το Γραμματέα, Στυλιανό Βασιλειάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, τη 12^η Φεβρουαρίου 2016 και ώρα 15:30, κατόπιν διαδοχικών αναβολών από την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 22^{ας}-01-2016, για να δικάσει επί των αναφερομένων στην υπ' αριθ. πρωτ. 36/20-01-2016 κλήση προς απολογία κατά της ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, για παράβαση των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' και ζ', 7 περ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΩΝΗΣΗ της ανωτέρω πειθαρχικής υποθέσεως και κατά την εκδίκασή της, η εγκαλούμενη ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, αλλά υπέβαλε το από 12-02-2016 έγγραφο υπόμνημά της, το οποίο υπογράφεται από το νόμιμο εκπρόσωπό της, Δημήτριο Αγραφιώτη, και κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα, με αριθμό πρωτοκόλλου 124/12-02-2016.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις, να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο, το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. Κατά, δε, τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του ίδιου ως άνω άρθρου, οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του καταστατικού της, του παρόντος κανονισμού και

των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες. Κάθε, δε, πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και στην (εν γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, ενώ σε περίπτωση μη ειδικής προβλέψεως, από τις γενικές διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ίδιου Κώδικα. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του αυτού ως άνω άρθρου (14) του Π.Κ. της ΕΠΟ, δεν υπάρχει ευθύνη ομάδας για απρεπή συμπεριφορά θεατών σε αγώνα, εφόσον η ομάδα αυτή δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της ή για απρεπή συμπεριφορά φιλάθλων, οι οποίοι στρέφονται αποκλειστικά και μόνο κατά της ομάδας τους. Εφόσον η ομάδα έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, η ευθύνη της περιορίζεται στο τμήμα του γηπέδου (εξέδρες), που αντιστοιχούν τα εισιτήρια αυτά. Σε περίπτωση, δε, που η φιλοξενούμενη ομάδα δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, αλλά, παρά ταύτα, προσέλθει ικανός αριθμός φιλάθλων αυτής στο γήπεδο και, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης, οι εν λόγω φίλαθλοι εισέλθουν σε διακριτό τμήμα του γηπέδου, τότε ο Παρατηρητής του Αγώνα θα μνημονεύει ρητά το περιστατικό αυτό στην έκθεσή του. Υπό αυτή την απαραίβατη προϋπόθεση, η φιλοξενούμενη ομάδα θα φέρει την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη για τυχόν απρεπή συμπεριφορά των εν λόγω φιλάθλων. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του Π.Κ. της ΕΠΟ, η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον κυρίως χώρο του γηπέδου ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα δε πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα απαγορεύεται αυστηρά. Η ρίψη, δε, αντικειμένων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, τα οποία κατά την κοινή πείρα δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου, που ευρίσκεται νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από εννέα χιλιάδες (9.000,00) ευρώ έως είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Εάν, όμως, η ρίψη αφορά σε φωτοβολίδα ευθείας βολής (έστω και μίας) και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική

βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου, τότε ο διαιτητής διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η υπαίτια ομάδα τιμωρείται σωρευτικά με α) χρηματική ποινή από σαράντα χιλιάδες (40.000,00) ευρώ έως εβδομήντα χιλιάδες (70.000,00) ευρώ και β) ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές από μία (1) έως δύο (2) αγωνιστικές (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Σε περίπτωση, δε, υποτροπής σε επόμενο αγώνα της ομάδας, κατά τη διάρκεια της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, οι προβλεπόμενες ποινές διπλασιάζονται (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ζ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Από τη γραμματική, δε, ερμηνεία της προρρηθείσης διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ, φαίνεται κατ' αρχάς ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης έθεσε ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της, τη ρίψη στον αγωνιστικό χώρο, κατά τη διάρκεια του αγώνα, σωρευτικώς έστω και μίας (1) φωτοβολίδας και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου. Ωστόσο, μολονότι χρησιμοποιείται ο συμπλεκτικός σύνδεσμος «και», θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης δεν απαίτησε, για την εφαρμογή της προκείμενης διατάξεως, τη συνδρομή της σωρευτικής ρίψεως έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, καθώς και άλλων αντικειμένων, πρόσφορων να προκαλέσουν σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκομένους στον αγωνιστικό χώρο. Αντιθέτως, σκοπός του νομοθέτη ήταν η πειθαρχική αντιμετώπιση των ρίψεων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, που περιάγουν σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα των νομίμως ευρισκομένων προσώπων εντός του αγωνιστικού χώρου. Επιχείρημα, δε, υπέρ αυτής της ερμηνείας, ήτοι ότι ο αναγραφόμενος ως συμπλεκτικός σύνδεσμος «και» πρέπει να νοηθεί και να ισχύσει ως ο διαζευκτικός τοιούτος «ή», δύναται να αρυσθεί και από τις διατάξεις των στοιχείων δ' και στ' της περιπτώσεως Β' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, όπου τυποποιούνται ως πειθαρχικά αδικήματα – διακεκριμένα εν σχέσει με το βασικό αδίκημα της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του ΠΚ της ΕΠΟ- εκείνα α) της ρίψεως φωτοβολίδων καμπύλης τροχιάς ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και

ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο και β) της ρίψεως φωτοβολίδων (ευθείας βολής) ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο αντιστοίχως. Επομένως, η χρήση από τον πειθαρχικό νομοθέτη στην κρίσιμη εν προκειμένω διάταξη (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) του συνδέσμου «και» δεν υποδηλώνει σωρευτική σύμπλεξη των απαιτούμενων να ριφθούν αντικειμένων, αλλά οφείλεται σε πρόδηλη φραστική παραδρομή του. Περαιτέρω, η προβλεπόμενη από την ίδια ως άνω διάταξη υποχρέωση του διαιτητή να διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψεως στον αγωνιστικό χώρο είτε έστω και μίας φωτοβolidας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, πρόσφορου να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως εκεί (αγωνιστικό χώρο) ευρισκόμενους, δε συνιστά στοιχείο του πραγματικού του εν λόγω πειθαρχικού κανόνα δικαίου, το οποίο θα πρέπει να συντρέχει, προκειμένου για την εφαρμογή του. Αντίθετη, δε, ερμηνευτική εκδοχή θα οδηγούσε στο άτοπο συμπέρασμα να μην εφαρμόζεται από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα ο προσήκων κανόνας δικαίου και να μην επιβάλλονται στις αντικειμενικώς ευθυνόμενες ΠΑΕ οι αντίστοιχες πειθαρχικές κυρώσεις, σε περίπτωση παραβίασεως εκ μέρους των διαιτητών των ποδοσφαιρικών αγώνων της ως άνω προβλεπόμενης υποχρεώσεώς τους, περί οριστικής και απροειδοποίητης διακοπής των αγώνων, όταν συντρέχουν οι διαγραφόμενες από τις οικείες πειθαρχικές διατάξεις προϋποθέσεις. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 120 του Ν. 2725/1999 «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις», όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το Ν. 3262/2004: «1. Το πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο είναι αρμόδιο: α) για την εκδίκαση των πειθαρχικών και λοιπών παραβάσεων και την επιβολή ποινών, οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις των κανονισμών αγώνων του οικείου αθλήματος. Οι παραβάσεις πρέπει να έχουν σχέση με τη διεξαγωγή των αγώνων και τα αποτελέσματά τους, β) για την εκδίκαση των παραβάσεων που αφορούν υποθέσεις δωροδοκίας ή δωροληψίας, για αλλοίωση αποτελέσματος αγώνων και την επιβολή των ποινών, γ) για την εκδίκαση των ενστάσεων κατά του κύρους του αγώνα, δ) για την εκδίκαση κάθε άλλης παράβασης και την επιβολή των αντίστοιχων ποινών που ανατίθεται στο όργανο αυτό με διατάξεις του παρόντος νόμου ή με κανονισμούς ή με αποφάσεις της οικείας ομοσπονδίας.

2. α. Στις περιπτώσεις α' και γ' της προηγούμενης παραγράφου οι σχετικές αναφορές ή ενστάσεις, με την επιφύλαξη των προβλεπομένων στους κανονισμούς του κάθε αθλήματος, αναγράφονται στο φύλλο αγώνα και υποστηρίζονται εντός δύο ημερών από την τέλεση του αγώνα. β. Στην περίπτωση α' της προηγούμενης παραγράφου το δικαιοδοτικό όργανο επιλαμβάνεται της εκδίκασης πειθαρχικών παραβάσεων με βάση το φύλλο αγώνα και με τη μαγνητοσκόπηση (video) του αγώνα ή την αναφορά του αρμόδιου για τον αθλητισμό Εισαγγελέα ή όπου δεν υπηρετεί αυτός του κατά τόπον αρμόδιου Εισαγγελέα ή της αρμόδιας αστυνομικής αρχής ή της Δ.Ε.Α.Β ή της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του επαγγελματικού συνδέσμου, καθώς και με οποιοδήποτε άλλο νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο μη δεσμευόμενο από τυχόν μη αναφορά της πειθαρχικής παράβασης στο φύλλο αγώνα.» Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ : «Οι Πειθαρχικές επιτροπές είναι υπεύθυνες ... για την επιβολή κυρώσεως επί σοβαρών πειθαρχικών παραβάσεων που έχουν διαφύγει της προσοχής του αξιωματούχου αγώνα», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 8 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της ΕΠΟ: «Η διαδικασία τίθεται σε κίνηση είτε αυτεπάγγελτα με πειθαρχική δίωξη που ασκείται από το αρμόδιο όργανο ή επιτροπή, είτε μετά από ένσταση που υποβάλλεται από το ενδιαφερόμενο μέρος, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις διατάξεις των ισχυόντων κανονισμών.».

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 18-01-2016 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD)], στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/1/15-Γ από 13-01-2016 απόφαση του Διευθυντού του Γραφείου Αστυνομείσεως-Ασφαλείας της Διευθύνσεως Αστυνομίας Χανίων, την υπ' αριθμ. πρωτ. 8985/16/138032 από 21-01-2016 αναφορά της ίδιας ως άνω Αστυνομικής Διευθύνσεως, σε συνδυασμό και με τα έγγραφα, τα οποία επικαλείται και προσκομίζει η πειθαρχικώς εγκαλουμένη (επισημαίνεται ότι η τελευταία δεν επιμελήθηκε της εξετάσεως μάρτυρος στο ακροατήριο), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Τη 18^η-01-2016 και ώρα 19:30, στο πλαίσιο της 18^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος

SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ, διεξήχθη στο Δημοτικό Στάδιο Περιβολίων της πόλεως των Χανίων, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ Α.Ο. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ – ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνισθείσες ΠΑΕ. Όπως, δε, προκύπτει από τον επισκοπούμενο οπτικοακουστικό υλικό φορέα καταγραφής εικόνας και ήχου (DVD), κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, επισυνέβη το ακολούθως παρατιθέμενο, πειθαρχικώς αξιόλογο και ελεγχόμενο περιστατικό, ήτοι : Φίλαθλος της εγκαλουμένης ομάδος προέβη, κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα, στη ρίψη αντικειμένου εντός του αγωνιστικού χώρου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νομίμως ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου. Πλέον συγκεκριμένα, στο 88΄ λεπτό του αγώνα, φίλαθλος της εγκαλουμένης από τη θύρα 4 έριξε έναν αναπτήρα στον παίκτη της γηπεδούχου ομάδος COULIBALY OUSMANE, με αριθμό φανέλας 23, κατά την προσπάθεια του τελευταίου να εκτελέσει πλάγιο άουτ. Ο εν λόγω ριφθείς αναπτήρας χτύπησε τον ως άνω παίκτη στο δεξιό του μηρό και, ακολούθως, κατέληξε στον χλοοτάπητα του αγωνιστικού χώρου. Ο ίδιος ως άνω παίκτης, αιφνιδιασθείς μεν από την απρόκλητη αυτή βίαιη ενέργεια, επιδιώκοντας, όμως, προφανώς να επιτείνει τις διαστάσεις του ως άνω συμβάντος, ακούμπησε με το αριστερό του χέρι τον αριστερό μηριαίο του, υποδηλώνοντας ότι είχε δήθεν τραυματισθεί. Ταυτόχρονα σχεδόν, αφού γονάτισε, ανέσυρε τον αναπτήρα που του είχε ριφθεί και τον επέδειξε στους συμπαίκτες του, στους παίκτες της εγκαλουμένης ομάδος και στους λοιπούς αξιωματούχους του αγώνα (διαιτητική ομάδα-παρατηρητή). Ακολούθησε, δε, ένταση και φραστικό επεισόδιο μεταξύ του ανωτέρω παίκτη και του παίκτη της εγκαλουμένης, DURMAZ JIMMY, με αριθμό φανέλας 21, με αποτέλεσμα να προστρέξουν στο σημείο και άλλοι παίκτες αμφοτέρων των διαγωνιζομένων ομάδων, καθώς και ο διαιτητής Ηλίας Σπάθας, ο δε αγώνας διεκόπη προσωρινώς περίπου για ένα (1) λεπτό (βλ. χρονική ένδειξη στο επισκοπηθέν DVD : 01:38:00 – 01:39:03). Ωστόσο, το εν λόγω συμβάν, μολονότι κατέστη προφανώς αντιληπτό από τον προαναφερθέντα διαιτητή του αγώνος, ο οποίος προσέτρεξε στο σημείο, προκειμένου να εκτονωθεί η προκληθείσα ένταση, ουδόλως κατεγράφη στο από 18-01-2016 συνταγέν από αυτόν φύλλο αγώνος, ενώ δεν καταχωρίσθηκε οιαδήποτε συναφής παρατήρηση στην ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή. Ούτε, δε, και η διακοπή του επίμαχου αγώνα επί ένα (1) λεπτό σημειώθηκε στις εκθέσεις των ανωτέρω αξιωματούχων. Και τούτο,

μολονότι ο ως άνω ποδοσφαιριστής της γηπεδούχου ομάδος, COULIBALY OUSMANE, κρατώντας τον ριφθέντα σε αυτόν αναπτήρα, τον επέδειξε, πλην άλλων, και στο διαιτητή του αγώνα, ο οποίος εντεύθεν απεκόμισε ιδίαν αντίληψη του επίμαχου συμβάντος, που όφειλε, συνακόλουθα, να το αποτυπώσει στο συνταγέν από αυτόν Φύλλο Αγώνος. Στο σημείο, δε, αυτό, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ούτε και στην υπ' αριθμ. πρωτ. 8985/16/138032 από 21-01-2016 αναφορά της Διευθύνσεως Αστυνομίας Χανίων αποτυπώνεται η ρίψη του προαναφερόμενου αντικείμενου στον παίκτη της γηπεδούχου ομάδος. Ειδικότερα, στην εν λόγω έγγραφη αναφορά εκτίθενται, πλην άλλων, και τα ακόλουθα, ήτοι : *«Κατά την διάρκεια του Β΄ Ημιχρόνου του αγώνα ποδοσφαίρου για την SUPER LEAGUE μεταξύ των ομάδων ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ-ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ προκλήθηκε διακοπή με πτώση στο γήπεδο παίκτη της γηπεδούχου ομάδας (πλησίον της θύρας 4 όπου ευρίσκονταν φίλαθλοι της φιλοξενούμενης ομάδας) και χωρίς να διαπιστωθεί από τις Αστυνομικές δυνάμεις ρίψη αντικειμένων λόγω των κακών καιρικών συνθηκών (έντονη βροχόπτωση-χαλάζι-χαμηλή ορατότητα) και του σημείου όπου έγινε το περιστατικό ... Δεν προκύπτει από το κλειστό σύστημα παρακολούθησης ρίψη αντικείμενου εντός του αγωνιστικού χώρου»*. Στην προεκτεθείσα, δηλαδή, αναφορά διαπιστώνεται η «πτώση» στο γήπεδο παίκτη της γηπεδούχου ομάδος, ένεκα της οποίας προεκλήθη η διακοπή του αγώνος, πλην, όμως, οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές δεν ηδυνήθησαν να διαπιστώσουν την αιτία της «πτώσεως» του εν λόγω παίκτη, ήτοι τη ρίψη κατ' αυτού του προρρηθέντος αντικείμενου, επικαλούμενες τις επικρατούσες δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Η αδυναμία, όμως, των αστυνομικών αρχών να διαπιστώσουν την τυχόν ρίψη αντικειμένων σε βάρος του ανωτέρω ποδοσφαιριστή, ως και η μη καταγραφή της εν λόγω ρίψεως από το κλειστό σύστημα παρακολουθήσεως, που υφίσταται στο γήπεδο, δε δύναται να αναιρέσει το προεκτεθέν αποδεικτικό πόρισμα, στο οποίο έχει αχθεί με βεβαιότητα το παρόν δικαιοδοτικό όργανο, με βάση αποκλειστικώς το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό. Εξάλλου, η εγκαλούμενη ΠΑΕ, με το απολογητικό υπόμνημά της, προέβαλε τον ισχυρισμό περί απαραδέκτου ασκήσεως της παρούσας πειθαρχικής διώξεως από το Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ. Πλέον συγκεκριμένα, επικαλείται ότι το πειθαρχικό αδίκημα, το οποίο της

αποδίδεται, κατά τα ανωτέρω, δεν αναφέρεται στις εκθέσεις των αξιωματούχων του αγώνος, αλλά φέρεται, σύμφωνα με την επιδοθείσα σε αυτήν κλήση προς απολογία, ότι επιστηρίζεται αποδεικτικώς μόνον στο προρρηθέν οπτικοακουστικό υλικό. Ότι, ωστόσο, το εν λόγω οπτικοακουστικό υλικό, στο οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος αγώνας, δεν μπορεί να ληφθεί αυτοτελώς υπ' όψιν, για την άσκηση της προκείμενης πειθαρχικής διώξεως και για την επιβολή στην ίδια (εγκαλουμένη) πειθαρχικών κυρώσεων, αλλά μόνον συμπληρωματικά και προς επίρρωση των αναφορών και περιγραφών των αξιωματούχων του αγώνα που προβλέπονται στον ΚΑΠ, όπως ρητώς ορίζει η διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του Π.Κ. της ΕΠΟ. Ο εν λόγω, όμως, ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, διότι από τις αναφερόμενες στην ανωτέρω νομική σκέψη διατάξεις, σε συνδυασμό και με εκείνες των άρθρων 62 του Καταστατικού της ΕΠΟ και 35 του Π.Κ. αυτής, που θεσπίζει την αρμοδιότητα του υπευθύνου να ασκεί δίωξη για την παράβαση διατάξεων του Καταστατικού και των Κανονισμών της ΕΠΟ και να παραπέμπει στις αρμόδιες επιτροπές για πειθαρχικά αδικήματα που δεν αναφέρονται στο φύλλο αγώνα, αφενός μεν αναγνωρίζεται η, εξ αντιδιαστολής, αρμοδιότητα του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου να ασκεί πειθαρχική δίωξη, κατ' αρχήν για τις παραβάσεις που προκύπτουν από το φύλλο αγώνα, αφετέρου, δε, προκύπτει ότι η ως άνω περιγραφείσα αρμοδιότητα του ποδοσφαιρικού Εισαγγελέα είναι συντρέχουσα με αυτή του πειθαρχικού τούτου οργάνου, δεδομένου ότι, κατά τη γραμματική διατύπωση του ως άνω άρθρου 35 του Π.Κ. της ΕΠΟ, αλλά και της διατάξεως του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 4326/2015, η αρμοδιότητα του υπευθύνου ασκήσεως πειθαρχικής διώξεως δεν ορίζεται ως αποκλειστική, ενώ, επιπλέον, και από το πνεύμα του συνόλου των ανωτέρω διατάξεων, και δη αυτής του άρθρου 120 του Ν. 2729/1999, σύμφωνα με την οποία «το δικαιοδοτικό όργανο επιλαμβάνεται της εκδίκασης πειθαρχικών παραβάσεων με βάση το φύλλο αγώνα και με τη μαγνητοσκόπηση (video) του αγώνα ή την αναφορά του αρμόδιου για τον αθλητισμό Εισαγγελέα ή όπου δεν υπηρετεί αυτός του κατά τόπον αρμόδιου Εισαγγελέα ή της αρμόδιας αστυνομικής αρχής ή της Δ.Ε.Α.Β ή της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του επαγγελματικού συνδέσμου...», προκύπτει η ύπαρξη συντρέχουσας αρμοδιότητας του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου να ασκεί πειθαρχική δίωξη και για παραβάσεις, για τις οποίες δεν υπάρχει αναφορά στο σχετικό φύλλο αγώνα, όταν, μάλιστα, αυτές προκύπτουν από τον οπτικοακουστικό υλικό

φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD), στον οποίο έχει αποτυπωθεί ο επίμαχος αγώνας. Άλλωστε, θα πρέπει να επισημανθεί ότι εν προκειμένω το οπτικοακουστικό υλικό, του οποίου έκανε χρήση το παρόν δικαιοδοτικό όργανο, για την άσκηση της παρούσας πειθαρχικής διώξεως σε βάρος της εγκαλουμένης, χορηγήθηκε από την ίδια τη διοργανώτρια αρχή, ενώ σε αυτό εμπεριέχεται η μαγνητοσκόπηση του απευθείας τότε μεταδοθέντος επίμαχου ποδοσφαιρικού αγώνος από τον τηλεοπτικό σταθμό της NOVA, που είναι συμβεβλημένη με τη SUPER LEAGUE, διαθέτοντας αποκλειστικά δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των σχετικών ποδοσφαιρικών αγώνων. Ως εκ τούτου, αφορμή για την άσκηση της εν λόγω πειθαρχικής διώξεως δεν αποτέλεσε η γνώση του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου από την κάλυψη του συμβάντος από τα Μ.Μ.Ε. (πρβλ. άρθρο 35 παρ. 1 στοιχ. iii του Π.Κ. της ΕΠΟ), αλλά από το ίδιο και αυτοτελές αποδεικτικό μέσο του υλικού φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου, στον οποίο έχει καταγραφεί ολόκληρος ο επίμαχος αγώνας και χορηγήθηκε στο πειθαρχικό τούτο όργανο από τη διοργανώτρια αρχή. Περαιτέρω, το οριζόμενο με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του Π.Κ. της ΕΠΟ ότι «Οι ποινές που αναφέρονται στο παρόν άρθρο επιβάλλονται, σε βάρος ομάδας, με βάση τις αναφορές και περιγραφές των αξιωματούχων που προβλέπονται στον ΚΑΠ. Ως συμπληρωματικά και μόνο στοιχεία μπορούν να ληφθούν υπόψη, σε επίρρωση των αναφορών των αξιωματούχων του αγώνα, αποκλειστικά και μόνο εκθέσεις της αστυνομικής αρχής και το οπτικό υλικό του αγώνα», δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στο βαθμό που περιορίζει τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία δύναται να λάβει υπ' όψιν του το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο, για την επιβολή των αναφερόμενων στο ίδιο άρθρο ποινών σε βάρος ομάδων για επεισόδια σε αγώνες. Ειδικότερα, μια τέτοια ερμηνεία θα καθιστούσε κενό γράμμα τη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 2 εδ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, περιορίζοντας την εφαρμογή της μόνον στο πλαίσιο του άρθρου 10 παρ. 6 περ. στ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, κάτι που, όμως, αντίκειται στο σκοπό των διατάξεων του ίδιου ως άνω Κώδικα, διότι σε μια τέτοια περίπτωση θα υφίστατο ρητή περί αυτού πρόβλεψη στην προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 34. Περαιτέρω, μια τέτοια ερμηνεία θα αντίκειτο στην ως άνω διάταξη του άρθρου 34 παρ. 2 εδ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, σύμφωνα με την οποία «οι Πειθαρχικές Επιτροπές είναι αρμόδιες για την επιβολή κυρώσεως επί σοβαρών πειθαρχικών

παραβάσεων που έχουν διαφύγει της προσοχής του αξιωματούχου αγώνα», διότι, αποκλεισμένης της λήψεως υπ' όψιν ως αυτοτελούς αποδεικτικού μέσου του βίντεο του αγώνα, θα καθίστατο αδύνατη η απόδειξη οιασδήποτε πειθαρχικής παραβάσεως του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, που αφορά σε επεισόδια κατά τους αγώνες, η οποία έχει διαφύγει της προσοχής των αξιωματούχων του αγώνα, αφού, αυτονόητο είναι ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν θα υπάρχει οποιαδήποτε περί αυτού αναφορά στο αντίστοιχο φύλλο αγώνα ή στην έκθεση του Παρατηρητή του αγώνα. Επιπλέον, ο αποκλεισμός της λήψεως υπ' όψιν του οπτικοακουστικού υλικού, ως αυτοτελούς αποδεικτικού μέσου, και ο περιορισμός της δυνατότητας επιβολής πειθαρχικής ποινής κατ' άρθρο 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, βάσει αυτού, αν δεν συνοδεύεται από σχετικές αναφορές και περιγραφές των αξιωματούχων του αγώνα, αντίκειται στο πνεύμα και το γράμμα του Ν. 2725/1999, που, ως Νόμος του Κράτους, τυγχάνει υπέρτερης ισχύος του καταστατικού, των κανονισμών και του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, και, ειδικότερα, αντίκειται στην ως άνω διάταξη του άρθρου 120 παρ. 2β αυτού, σύμφωνα με την οποία: «στην περίπτωση α' της προηγούμενης παραγράφου το δικαιοδοτικό όργανο επιλαμβάνεται της εκδίκασης πειθαρχικών παραβάσεων με βάση το φύλλο αγώνα και με τη μαγνητοσκόπηση (video) του αγώνα ..., καθώς και με οποιοδήποτε άλλο νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο μη δεσμευόμενο από τυχόν μη αναφορά της πειθαρχικής παράβασης στο φύλλο αγώνα». Η ανωτέρω νομοθετική διάταξη, η οποία, μεταξύ άλλων, αποβλέπει στη διαφύλαξη του κύρους του εκάστοτε αθλήματος (εν προκειμένω του ποδοσφαίρου), όπως είναι προφανές, δεν εισάγει ποινικές κυρώσεις, αλλά ρυθμίζει τα ζητήματα των πειθαρχικών παραβάσεων, ουδόλως, βέβαια, δύναται να θεωρηθεί ότι καταργήθηκε σιωπηρά από αντιθέτου περιεχομένου διατάξεις του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., όπως εκείνη του άρθρου 15 παρ. 1 αυτού. Για τους προεκτεθέντες, επομένως, λόγους τυγχάνει απορριπτός, ως νόμω αβάσιμος, ο ισχυρισμός της εγκαλουμένης, περί του ότι η ανυπαρξία αναφοράς πειθαρχικής παραβάσεως του άρθρου 15 Π.Κ. από οποιονδήποτε αξιωματούχο του ανωτέρω αγώνα, καθιστά την ίδια πειθαρχικά ανέλεγκτη, παρά την αποδεικτική επιστήριξη της αντικειμενικής της ευθύνης στο οπτικοακουστικό υλικό του αγώνα (βλ. συναφώς την υπ' αριθμ. 306/2015 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Πειθαρχικής Επιτροπής της ΕΠΟ). Περαιτέρω, η εγκαλουμένη, με το ίδιο ως άνω έγγραφο απολογητικό υπόμνημά της, ισχυρίζεται ότι δεν υπέχει οιαδήποτε ευθύνη για την προπεριγραφόμενη

συμπεριφορά των φιλάθλων της, καθόσον δεν έλαβε, ούτε διέθεσε εισιτήρια στους τελευταίους, ενώ αυτοί προσήλθαν αυτόθροα και μεμονωμένα στο Δημοτικό Στάδιο Περιβολίων, στα Χανιά. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ο παρατηρητής του αγώνα ουδόλως ανέγραψε στην έκθεσή του, ως έδει για τη θεμελίωση της πειθαρχικής της ευθύνης, ότι οι φίλαθλοί της εισήλθαν και τοποθετήθηκαν, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δυνάμεως, σε διακριτό τμήμα του γηπέδου. Ο προκείμενος, δε, ισχυρισμός της εγκαλουμένης, που κατατείνει στην άρση της αντικειμενικής της ευθύνης, για την προεκτεθείσα απρεπή συμπεριφορά του φιλάθλου της, τυγχάνει μεν νόμιμος, ως ερειδόμενος στην προεκτεθείσα στη νομική σκέψη της παρούσας διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 εδ. α', γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, πλην, όμως, ελέγχεται ως ουσιαστικά αβάσιμος και εντεύθεν απορριπτός. Ειδικότερα, δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ.1003/2/1/15-Γ από 13-01-2016 απόφαση του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Χανίων, αποφασίσθηκε η γηπεδούχος ομάδα, ΠΑΕ ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ, να εκδώσει και να διαθέσει με ευθύνη της 3.600 εισιτήρια, προοριζόμενα για τις θύρες 1, 2, 3, 4 και VIP του Δημοτικού Γηπέδου Περιβολίων, συμπεριλαμβανομένων των εισιτηρίων διάρκειας και των προσκλήσεων. Οι δε φίλαθλοι της γηπεδούχου ομάδος θα καταλάμβαναν το σύνολο των θέσεων στις κερκίδες 1, 2, 3 και VIP του γηπέδου, ενώ οι μεμονωμένοι φίλαθλοι της εγκαλουμένης ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, που επιθυμούσαν να παρακολουθήσουν τον επίμαχο αγώνα, θα καταλάμβαναν τις θέσεις στην κερκίδα 4 του γηπέδου. Περαιτέρω, από την υπ' αριθμ. πρωτ. 8985/16/138032 από 21-01-2016 αναφορά της ίδιας ως άνω Αστυνομικής Διευθύνσεως, προκύπτει ότι τον επίμαχο αγώνα παρακολούθησαν φίλαθλοι της εγκαλουμένης, που είχαν τοποθετηθεί στις θέσεις της κερκίδας 4 του γηπέδου, ενώ, επιπλέον, και η πειθαρχικώς εγκαλουμένη συνομολογεί, με το έγγραφο υπόμνημά της, ότι φίλαθλοί της είχαν προσέλθει μεν μεμονωμένα στο ως άνω γήπεδο, πλην, όμως, είχαν τοποθετηθεί σε συγκεκριμένη θύρα. Βέβαια, από τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει έστω και κατά προσέγγιση ο αριθμός των φιλάθλων της εγκαλουμένης, που παρακολούθησαν τον επίμαχο αγώνα, πλην, όμως, από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό αποδεικνύεται ότι οι φίλαθλοι της εγκαλουμένης είχαν τοποθετηθεί στις θέσεις μίας τουλάχιστον κερκίδας, ο δε αριθμός τους ήταν ικανός και υπερέβαινε τουλάχιστον τους 150

φιλάθλους. Βέβαια, στην από 18-01-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνα δεν αναγράφεται ρητώς το γεγονός ότι προσήλθε ικανός αριθμός φιλάθλων της εγκαλούμενης ΠΑΕ, που, κατόπιν σχετικής εντολής της αστυνομικής δύναμews, εισήλθε σε διακριτό τμήμα του γηπέδου και δη στις εξέδρες της θύρας 4 του Δημοτικού Σταδίου Περιβολίων. Ωστόσο, η τοιαύτη παράλειψη του παρατηρητή αλυσιτελώς προτείνεται από την εγκαλουμένη και δε δύναται να αναιρέσει την πειθαρχική της ευθύνη, ως προς το ανωτέρω επισυμβάν επεισόδιο, διότι, σύμφωνα και με τα ανωτέρω καταφασκόμενα, αποδεικνύεται ότι ικανός αριθμός μεμονωμένων φιλάθλων της ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ τοποθετήθηκε σε συγκεκριμένη θύρα του γηπέδου, ήτοι στη θύρα 4 αυτού, και παρακολούθησε τον επίμαχο αγώνα. Ως εκ τούτων, θεμελιώνεται η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2, 3 και 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, ενώ ο προρρηθείς περί του αντιθέτου ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος. Εξάλλου, επισημαίνεται ότι η εγκαλουμένη επικουρικώς ισχυρίζεται ότι η ρίψη του ανωτέρω αντικειμένου (αναπτήρα) στον παίκτη της γηπεδούχου ομάδος δεν ηδύνατο αντικειμενικώς να προκαλέσει σωματική βλάβη είτε σε αυτόν, είτε σε όσους νομίμως ευρίσκονταν εντός του αγωνιστικού χώρου. Και ο εν λόγω, όμως, αρνητικός της προκείμενης πειθαρχικής κατηγορίας ισχυρισμός της εγκαλουμένης τυγχάνει απορριπτέος, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Και ναι μεν το ριφθέν ως άνω αντικείμενο δεν αποτελεί εύφλεκτο υλικό, το οποίο ενέχει αυτόδηλα το στοιχείο της επικινδυνότητας για την σωματική ακεραιότητα, πλην, όμως, υπό τις περιστάσεις, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε το συμβάν, ήτοι ρίψη αντικειμένου από απόσταση, με στόχευση σε παίκτη της γηπεδούχου ομάδος, ηδύνατο να προκαλέσει έστω και ελαφρά σωματική βλάβη στον εν λόγω ποδοσφαιριστή, καθώς και σε όσους ευρίσκονταν νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, δεδομένου ότι θα μπορούσε να πλήξει έτερα ευαίσθητα σημεία της κεφαλής ή του σώματος των εν λόγω προσώπων, με απροσδιόριστες συνέπειες για το έννομο αγαθό της υγείας τους. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία θέση της προηγηθείσης νομικής σκέψεως, στην κρινόμενη υπόθεση, η εκ μέρους του διαιτητή του αγώνα αυθαίρετη παραβίαση της υποχρεώσεώς του να διακόψει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψεως του ανωτέρω αντικειμένου, που ήταν πρόσφορο να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκόμενους στον αγωνιστικό χώρο, δεν αποστερεί από το παρόν Πειθαρχικό Όργανο τη δυνατότητά του να εφαρμόσει

τον προσήκοντα πειθαρχικό κανόνα δικαίου, ήτοι εν προκειμένω αυτόν της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ, και να επιβάλει στην εγκαλουμένη την απειλούμενη από αυτόν πειθαρχική κύρωση, δοθέντος ότι η προεκτεθείσα υποχρέωση του διαιτητή δεν ανάγεται σε στοιχείο του πραγματικού του ως άνω κανόνα δικαίου, η συνδρομή του οποίου πρέπει να συντρέχει για την εφαρμογή του. Ως εκ τούτων, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη φέρει αντικειμενική ευθύνη και για την αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1 επ., 5, 14 παρ. 1 περ. α', 2, 3, 4, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' και ζ', 7 περ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Επισημαίνεται, δε, ότι δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοια πράξη σε έναν προγενεστερώς διενεργηθέντα αγώνα της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 330/05-11-2015 τελεσίδικης αποφάσεως του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλούμενη ΠΑΕ τέλεσε καθ' υποτροπήν την ανωτέρω αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση. Εν προκειμένω, όμως, παρά την κατάφαση του στοιχείου της υποτροπής, ως προς την εκ μέρους της εγκαλουμένης τέλεση της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, δεν κρίνεται αναγκαία, πρόσφορη και τελούσα σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος η επιβολή σε αυτήν (εγκαλουμένη) ποινής εντός του διαγραφόμενου από τις προρρηθείσες διατάξεις πλαισίου, λαμβανομένων υπ' όψιν των ανωτέρω συνθηκών και περιστάσεων, υπό τις οποίες εξεδηλώθη το επίμαχο συμβάν, της επικινδυνότητας του ριφθέντος αντικειμένου στη συγκεκριμένη περίπτωση, του σημείου όπου προσέκρουσε στον ποδοσφαιριστή της γηπεδούχου ομάδος και των εν γένει συνεπειών, που επέφερε. Συνακόλουθα, κρίνεται ότι το καταφασθέν στοιχείο της υποτροπής, θα πρέπει να ληφθεί εν προκειμένω ως επιβαρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση της επιβλητέας στην εγκαλουμένη ποινής, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας (άρθρα 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ) και όχι προκειμένου για το διπλασιασμό ή την περαιτέρω επαύξηση της απειλούμενης από τη διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' και ζ' του Π.Κ. της ΕΠΟ ποινής, η οποία παρίσταται ως δυσανάλογα επαχθής εν σχέσει με τη βαρύτητα της εν

λόγω παραβάσεως. Λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της απαξίας της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, της εντάσεως της διακινδυνεύσεως της σωματικής ακεραιότητας των νομίμως ευρισκομένων στον αγωνιστικό χώρο ατόμων, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει, για την εν λόγω πειθαρχική πράξη, για την οποία έγινε δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, να επιβληθούν στην τελευταία οι ακόλουθες πειθαρχικές κυρώσεις, και πιο συγκεκριμένα χρηματική ποινή, ποσού πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα. Επισημαίνεται, τέλος, ότι οι εν λόγω επιβαλλόμενες στην εγκαλούμενη ΠΑΕ πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα του πειθαρχικού αδικήματος, για το οποίο αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με παρούσα την εγκαλουμένη.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον ισχυρισμό της εγκαλουμένης, περί απαραδέκτου ασκήσεως της παρούσας πειθαρχικής διώξεως σε βάρος της.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον κατ' άρθρο 14 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ ισχυρισμό της εγκαλουμένης.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη τέλεσε, καθ' υποτροπήν, την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 36/20-01-2016 κλήση προς απολογία, πειθαρχική παράβαση (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' και ζ', 7 περ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ χρηματική ποινή, ποσού πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ, καθώς και την ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίασή του, τη 12^η Φεβρουαρίου 2016.

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Καποδίστριας
Πρωτοδίκης

Στυλιανός Βασιλειάδης